

Kontakty z Mediami i
Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 52/18

Luksemburg, 23 kwietnia 2018 r.

Wyrok w sprawie T-561/14
Europejska inicjatywa obywatelska One of Us i in. / Komisja Europejska

Sąd Unii Europejskiej utrzymał w mocy decyzję Komisji o nieprzedstawieniu wniosku legislacyjnego w ramach europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Jeden z nas”

Komisja wystarczająco uzasadniła swoją decyzję i nie dopuściła się oczywistego błędu w ocenie sytuacji prawnej

Zgodnie z traktatem o UE obywatele Unii w liczbie nie mniejszej niż milion, mający obywatelstwo co najmniej jednej czwartej państw członkowskich, mogą podjąć inicjatywę zwrócenia się do Komisji Europejskiej, by w ramach jej uprawnień przedłożyć prawodawcy Unii wnioski o przyjęcie aktu prawnego, którego wymaga stosowanie traktatów („europejska inicjatywa obywatelska”). Przed przystąpieniem do gromadzenia wśród sygnatariuszy wymaganej liczby deklaracji poparcia, organizatorzy europejskiej inicjatywy obywatelskiej mają obowiązek zarejestrować ją w Komisji, która w szczególności bada jej przedmiot i cele.

W 2012 r. Komisja dokonała rejestracji propozycji europejskiej inicjatywy obywatelskiej zatytułowanej „Jeden z nas”. Celem tej inicjatywy było zakazanie i zakończenie finansowania przez Unię aktywności, która implikuje niszczenie ludzkich zarodków (w szczególności w obszarach badań, rozwoju i zdrowia publicznego), w tym bezpośredniego czy pośredniego finansowania aborcji. Po zarejestrowaniu, inicjatywa uzyskała wymagane poparcie miliona sygnatariuszy przed oficjalnym przedłożeniem jej Komisji, z początkiem 2014 r. W dniu 28 maja 2014 r. Komisja wskazała w komunikacie, iż nie zamierzała w związku z tą inicjatywą podejmować żadnych działań.

Nieusatsfakcjonowani komunikatem Komisji organizatorzy inicjatywy zwrócili się do Sądu Unii Europejskiej o stwierdzenie jego nieważności.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Sąd stwierdził przede wszystkim, że organizatorzy inicjatywy – w przeciwieństwie do podmiotu o nazwie „European Citizens’ Initiative One of Us”, który nie posiada osobowości prawnej – mogą, jako osoby fizyczne, wnieść skargę przeciwko komunikatowi Komisji z dnia 28 maja 2014 r. z uwagi na fakt, iż komunikat ten wywołuje wiążące skutki prawne mogące wpłynąć na interesy skarżących poprzez istotną zmianę ich sytuacji prawnej.

Co do istoty sprawy, Sąd przypomniał, że traktaty powierzają Komisji quasi-monopol w zakresie inicjatywy prawodawczej. Zdaniem Sądu **wykonywanie prawa do europejskiej inicjatywy obywatelskiej nie zobowiązuje Komisji do przedłożenia wniosku dotyczącego aktu prawnego**. Odmienna wykładnia prowadziłaby w istocie do pozbawienia Komisji uprawnień dyskrecjonalnych, jakimi dysponuje ona w ramach wykonywania służącego jej prawa do inicjatywy prawodawczej w następstwie europejskiej inicjatywy obywatelskiej.

Sąd orzekł ponadto, że **komunikat Komisji został wystarczająco uzasadniony**. W szczególności Komisja zwróciła uwagę, że ze względu na fakt, iż wszystkie wydatki Unii muszą być zgodne z traktatami Unii i kartą praw podstawowych, prawo Unii gwarantuje, że wszystkie wydatki Unii, w tym w obszarach badań, współpracy na rzecz rozwoju i zdrowia publicznego są dokonywane z poszanowaniem godności ludzkiej, prawa do życia oraz prawa do integralności osoby. Komisja wyjaśniła jednocześnie, że obowiązujące przepisy prawa Unii już stanowią odpowiedź na wiele istotnych postulatów organizatorów, w szczególności na postulat, aby Unia nie

finansowała niszczenia ludzkich zarodków i aby wprowadzić odpowiednie kontrole. Komisja podniosła wreszcie, że wsparcie, jakiego Unia udziela na rzecz sektora ochrony zdrowia w krajach rozwijających się, przyczynia się w znacznym stopniu do ograniczenia liczby aborcji, zwiększając dostęp do bezpiecznych usług na wysokim poziomie, oraz że zakaz finansowania aborcji przeprowadzanych w krajach rozwijających się ograniczyłby zdolność Unii do realizacji celów współpracy na rzecz rozwoju, w szczególności w zakresie zdrowia matek.

W końcu Sąd stwierdził, że **Komisja nie dopuściła się oczywistego błędu w ocenie**. W ten sposób, nie dopuszczając się owego błędu, Komisja uwzględniła prawo do życia i godności ludzkiej ludzkich zarodków, uwzględniając jednocześnie potrzeby badań nad ludzkimi zarodkowymi komórkami macierzystymi, które mogą służyć leczeniu chorób dotychczas nieuleczalnych lub chorób zagrażających życiu, takich jak choroba Parkinsona, cukrzyca, udary, choroby układu krążenia czy utrata wzroku. Tym samym Komisja w wystarczającym stopniu wykazała istnienie związku między aborcjami przeprowadzanymi w warunkach niezapewniających bezpieczeństwa a umieralnością matek, aby wywnioskować – nie dopuszczając się przy tym oczywistego błędu w ocenie – że zakaz finansowania aborcji ograniczałby zdolność Unii do osiągnięcia celu polegającego na zmniejszeniu umieralności matek.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zarządzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106